

ὡς εἶχον ἤδη βεβαιωθῇ, ἦτο ὠραιότατον; Ἀναμφιβόλως εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου πραγματικὴν ἀθλιότητα καὶ ἐδικαιούμην νὰ συγκινηθῶ ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ καὶ τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ ἀναξιοπαθόντων ὄντων, τὰ ὅποια σώζουσιν ἔτι τὴν

δὲν ἔμπούσα νὰ τὸ ὑποφέρω. Δὲν ἤθελα νὰ στείλω τὴν μητέρα μου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον!“ „Πόσον βαθὺν πόνον ἐν- εἶχον οἱ λόγοι οὗτοι τῆς κόρης!“

„Ἠρχισε νὰ κλαίῃ καὶ ἔφερε τὸ μανδύλιν τῆς ὑπο τὸν

ΙΚΤΙΣ ΘΗΡΕΥΟΥΣΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ.

σπαρακτικὴν ἐκείνην αἰδημοσύνην, διότι συναισθάνονται τὴν κατάστασίν των.“

„Επισκέπτεται ἰατρός τὴν μητέρα Σας;“ ἠρώτησα μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου. — „Τὴν ἐπισκέπτετο ἕνας· ὅταν ὅμως εἶδεν, ὅτι δὲν ἔμπορούσαμεν πλέον ν’ ἀγοράζωμεν ἱατρικά, μᾶς συνέστησε νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπου θὰ ἐνοσηλεύετο πολὺ καλὰ ἢ μητέρα μου· αὐτὸ ἐγώ

πέπλον τοῦ προσώπου εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, ἀλλ’ ὁ φανὸς καὶ τὸ πινάκιον, τὰ ὅποια ἐκράτει διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς, ἐκώλυον αὐτὴν νὰ συναρμόσῃ καὶ νὰ κλείσῃ ἔμπροσθεν τοῦ μακρὸν ἐπανωφόριόν της· τὸ ἐπῆρε μάλιστα ὁ σφοδρῶς φυσῶν ἄνεμος καὶ τότε ἐπέισθην ὅτι δὲν ἤμην ἡπατημένος· λεπτοφυὲς καὶ ραδινὸν ἦτο τὸ ἀνάστημά της, ἔφερε δὲ ἄπλοῦν, ἀλλὰ καὶ καθαρώτατον ἔνδυμα. Ἐπιασε τὸ ἐπανω-